

על הכנופיה שהשתוללה לילה שלם ברחובות גבעתיים ורמת-גן

לילה המכוניות המנופצות

לילית. התושבים המבוהלים רצו בתלונות למשטרת רמת-גן, וזו נעמדה על הרגליים: כל שוטרי המילואים גויסו לעבודה חופה. למחרת בלילה הוצבו משמרות של שוטרים בצמתות הרחובות כנפת רמת-גן, ואנשי המדור המרכזי, בלבוש אזרחי, ארבו בנקודות-מפתח. סיור משטרה אחד פירש את הכלל, כבדהו וחשדהו "כאסרהו וחשדהו". הוא הבחין בשני חשודים ועצא אותם. הפתעת העוצרים והנעצרים, התברר שהחשודים היו שני אנשי המדור המרכזי, שהיו כתפקיד.

החיתוך. את כל זה עשינו מתוך כעס. היינו עצבניים והתרגזנו שלא הלך לנו לתפוס מכונית פתוחה. ליל קולנוע שביט השתוללנו באמת. ניפצנו את כל מה שמצאנו, אבל באמת את הכל. אחר-כך הרגשנו טוב."

*** נקמה בבית-הסוהר

קורבנו האומלל? ביותר של אותו ליל-בלהות היה חיים צ'רנובסקי, הגר בקירבת מקום. הכנופיה השחיתה את ה-90קטואגן שלו בצורה יסודית. אך ליחס מיוחד זכתה משאית של שירות בתי-הסוהר, שחנתה ברחוב אפק בשיכון העיריה בגבעתיים. "אחד מאיתנו ישב פעם בבית-הסוהר והתייחסו אליו רע", הסביר איש-הכנופיה, "לכן ניפצנו במכונית שלהם את כל הזוג"

חזרה לתקופת השומרים

מלכד השניים, נעצרו בגל הראשון שלושה צעירים. שניים מהם שוחררו לאחר 48 שעות, ואילו השלישי, יאיר כהן (18), נלקח לבית-המשפט והשופט ציפה לעוצרו לחמישה ימים, לצורכי חקירה.

מכונית מנופצת בגבעתיים (הרגשנו טוב)

בגל-המעצרים השני נעצרו ארבעה חשודים. כלומר, המשטרה החזיקה כחמש שעות שני ימים בחמישה חשודים. לא הובאה הוכחה נגד איש מהם כי השתתף בפעולות. קובה קרייזמן, ראש עיריית גבעתיים, חשש מן התופעות השליליות בגבעתיים, הודיע כי הוא מוכן לחזור לתקופת השומר-ים. הוא שוקל עתה אפשרות של הקמת משמרות-בטיחות המורכבים מאזרחים. במשטרת-ישראל, מצידה, לא היתה סבורה שהמאורעות האחרונים בגבעתיים מעידים על כך, שיש צורך להקים שם תחנת משטרה. לדעת המשטרה, מספקת נפת רמת-גן או צרכי רמת-גן וגבעתיים גם יחד, לשביעות-רצונם הכללית של האזרחים. לפחות 32 אזרחים סברו אחרת. מה עוד, שלמחרת הסתבר כי ניפוץ המכוניות הפך לספורט כללי. בירושלים ובתל-אביב השחיתו ביריונים מכוניות חונות, ונראה היה כי ימי שיכו לעשות זאת ביתר מרץ.

גיות, וגם את הפנסים. אחת השכנות הת-עוררה מהרעש, יצאה למרפסת וצעקה: מה אתם רוצים מן המכונית שלנו? הרגשנו שהאדמה בוערת לנו מתחת לרגליים וש-המשטרה יכולה להגיע כל רגע, וברחוב משם, דרך גבעתיים לגבעתיים-ב. "באמצע העלייה בגבעתיים-ב" תפסנו טרמפ במשאית ארוכה וכבדה מסוג פורד, של טנא נוגה. נכנסנו לתוכה ושיחררנו את הבלמים והמלכים, והמכונית טסה לה ב-דהרה מסורפת. בירידה הזאת פגענו במגן-המשאית במכוניות שחנו בצידו הכביש. על המכוניות האלה לא עשינו עבודת-ידיים, ו-לכן בקטע הזה של הכביש לא נופצו זוגיות ופנסים. בעלי המכוניות האלה קיב-לו חנינה. נסענו לכיוון רמת-ישראל ושם נפרדנו, וכל אחד הלך לביתו לישון." הם הלכו לישון, ואילו תושבי האזור קמו משנתם. גבעתיים, רמת-גן ורמת-גן פתחו עיניים נדהמות למראה תוצאות החנינה ה-

במשך ארבע שעות השתוללה כנו-פיה אלמונית ברחובות המרכזיים של גבעתיים, רמת-גן ורמת-גן. איש לא התערב, איש לא הפריע לה. בבוקר אפשר היה למנות את התוצאות: 32 מכוניות מחובלות, תא-יטלפון הרוסים, איפונים פוכים על הכביש.

מי עשה זאת? הסברה הראשונה היתה, כי זוהי מהדורה חדשה של החוקה, מעשה ידי נוער מופקר. המעצרים שביצעה המש-טרה אף הגבירו את הרושם הזה: נעצרו צעירים שגילם נע בין 17-20 שנה. אך העצורים התעקשו להכחיש כל שייכות לליל החבלות.

מי בכל זאת ביצע את המעשים? הסיפור שרווח השבוע בעולם התחנות של תל-אביב סיפר על חבורת פורצים צעירים אשר החליטו לבצע התפרצות בליל-שבת. הם פתחו חנוכה שטישן ויגלס, ובפריצה למחסן כלים. לאחר שגנבו כלי-פריצה לצורך מלאכה חם, פנו לכיוון העבודה העיקרית של הלילה.

תוך כדי פעולה, התקרב שומר-לילה. הם הבחינו בו והסתלקו בחיפזון מן השטח, אל היוליס הגנוב. במהירות התניעו אותו, וברחו מן המקום.

*** "כאן התחילו הצרות..."

סיפר אחד הצעירים, שהשתתף ב-נסיון הפריצה אך לא נעצר: "נסענו נסיעה מסורפת. הנהג ממש השתולל, ואז התפוצץ פתאום המנוע של המכונית. זה קרה כשהיינו ברמת-גן. אנחנו נבהלנו, ו-תיכף יצאנו מתוך המכונית לחפש מכונית אחרת כדי להכניס לתוכה את כלי-הפריצה ולהיעלם מן האופק. ניגשנו לסגור חיש מסוג שברולט, שבתוכו היה מכשיר-אלחוט. הצלחנו לפרוץ את הדלת וראינו שהגנה סגור במנוע."

הדבר הראשון שהיה בדעתנו לעשות, היה להשמיד את מכשיר-האלחוט. אחד הי-חבריה יצא להביא את מספר-החיתוך ש-נשארו בסטישן, ואחר-כך חתך בהם את מנועל הנהג. רצינו לגנוב את המכונית בצורה הפשוטה ביותר: להרים את מיכסה המנוע ולחבר חוטי-שמל בין הקוויל וה-כרטיה. לרוץ מלוא של בעל-המכונית, מיכ-סה המנוע סירב להיפתח. השתמשנו בפטיש שמצאנו בתוך הסגור בשעת החיפוש, ו-הכינו בו על המיכסה שהתעקש לא להיפתח. המנוע לא נפתח גם בעזרת הפטיש, ומכאן התחילו הצרות."

הכנופיה המשיכה לשחר לטרף ברמת-גן, אבל לא הצליחה למצוא שם אף מכונית שאפשר היה לפותחה. לכן, העתיקה את שדה-הפעולה למקום אחר. "הלכנו ברגל כל הדרך מרמת-גן עד גבעתיים, לכיוון קולנוע שביט", המשך הי-צעיר לספר. "אחד החבריה שבר את שמי שות כל המכוניות שהיו בדרך, עם אבנים שהרמנו מן האדמה. השני ניפץ את כל השמשות של כל המכוניות עם מספרי-

משמעות מדינית לרכישת הקולנוע. אזרחי ישראל מנתניה קיבלו אותה הצטיי-נות גבוהים מידי השגריר הסובייטי, דימטרי צ'ובאכין, שהציע, בהזדמנות אחרת, שיתוף פעולה בין סיכנויות הידיעות הישראלית והסובייטית.

אך האזרח הישראלי, שלא ירצה להעסיק את עצמו בסודות המדיניות הגבוה, יוכל בקרוב לנצל את הפלישה התרבותית של המעצמות הגדולות להנאתו הפרטית.

ישראלים בחו"ל לא פלים

לא היתה זו הפעם הראשונה שראשו חוסיין התכונן לנסוע לחו"ל. הוא כבר ערך כמה טיולים פרטיים באירופה, הש-תתף גם במיפגשים בינלאומיים בבלגראד ובפרינצה. אך הפעם התכונן לשהייה ארוכה יותר בחו"ל.

את ההזמנה לנסיעה קיבל באמצעות ידידה אמריקאית, אותה הכיר בעת שהייתה בתל-אביב. היא הודיעה לו, כי אוניברסיטת פנסילבניה מציעה לו מילגה לעבודת-מחקר בשפה הערבית, אחרי היסטוריה רבים קיבל את ההצעה. "אני מוכרח לזווש קצת אורז", הסביר. "המצב בארץ מדאך אותי". הוא עזב את עבודתו הספרותית המגוונת, חיכה רק לתוצאות הבחירות, ויצא לזרוע לניו-יורק, כשבתוכנית-הטיור שלו רק תח-נת-יבניים אחת: פאריס.

ערכים אינם יורדים. בבירה הצר-פתית פגש יידיים ישראלים וצרפתיים, כמעט כולם מחוגי השמאל המתקדם, ש-הצטיינו בפעילות למען התקרבות ישר-אלית-ערבית. אחד מהם הציע לו לנצל את שהייתו כדי לתרגם כמה משירי המשורר הערבי אל-גזאלי לצרפתית (באמצעות תיר-גום-ביניים לאנגלית), וכך התארכה שם שהותו. אחרי הרגשת המחנך המעיקה על כל משכיל ערבי בישראל, היתה אהירת פאריס מרעננת בחופשיותה. שם לא היה צריך לחשוש מפני מעצר ומישפט, אם יעז להש-תתף בערב קריאה, ללא רשיון מהמושל הצבאי. כאשר פגש את ז'אן ליברמן, כתב נובל הבדומאדר, הסכים ברצון לספר לו על מטרת נסיעתו.

מה שהתפרסם השבוע בכתב-העת היהודי-קומוניסטי הדהים את חבריו של ראשד בישראל. לא פחות נדהם היה ראשד עצמו. כי בכתבה נאמר, שהמשורר הצעיר (29) הכריז על עצמו כפליט מרצון, מכיון שהוא רוצה ללחום את מלחמת ערביי ישראל מחוץ לגבולות המדינה. "שטויות!" הגיב ראשד, אחר שהדברים תורגמו לו על-ידי ידיד צרפתי. "אני אזרח ישראלי, ואני מתכוון לשוב לישראל. אני עומד לנסוע בקרוב לארצות-הברית, לעבודת-מחקר. כי רגע שאסיים אותה — אשוב הביתה. רק יהודים מסוגלים לרדת מארץ, לא ערבים. אחזור לישראל כדי להמשיך עם חברי במאבק נגד הפלייה והעוול."

חוק

סעיף לאשה וסעיף לגבר

כשקרא באייר עמאש שלוש פעמים, הרי את מגורשתו, היה נדמה לו כי זכה ב-חופש. כי דיני האיטום קובעים, כי די לגבר להכריז את ההכרזה המשולשת, כדי להתיר את כבלי נישואיו. גם הקאדי הי-יבואי אישר את הדבר. אך באייר עמאש (30), מהכפר גיסר אל-זרקה, לא הספיק להינות זמן רב מחופ-שתו. הוא הוטל לכלא, לתקופה של ששה חודשים, לפי חוקי מדינת-ישראל. כך גזר עליו השופט המחוזי מכס קנת. פרשת אהבתם של שני הצעירים, באייר הערבי ואבלין היהודי, שהחלה כמה שנים קודם לכן, באה אל קיצה. **הילד לא עזר.** השניים נפגשו לרא-שונה במיקרה, כשישבו זה לצידה של זו, בסרט בקולנוע מרכז בתל-אביב. אדי קונס-טנטין, שריתק את הצופים אל הבד, לא הפריע לשניים לפתוח בשיחה, שנמשכה, מאוחר יותר, בדירתו של עמאש. חודשיים לאחר מכן הופיעה אבלין ב-לישכת הקאדי ביפו כדי להתאלסם. כעבור חודש הופיעה שוב, הפעם בחברת בן-זווגה, כדי להינשא.

אולם האידיליה המשפחתית לא נמשכה זמן רב. תחילה קיוו השניים כי ילדם הי-ראשון יחזור להם את אושרם הראשון, (המשך בעמוד 16)

בין השאר: השתתפות קבועה במדור במרחב של העולם הזה, תירגום שירי ביא-ליק לערבית למען האוניברסיטה העברית, ועבודה עתונאית שוטפת.

שגריר הסובייטי, תתקים במוצאי שבת הי-שבוע, ושכס הפתיחה של מרכז ההסברה האמריקאי יתקיים רק בעוד חודש." **רוחות חמימות.** האם התכונן הר-ים רק להקדים את האמריקאים, או האם חתימת ההסכם בין החברה הסובייטית סוביאקספורט-פילס לבין החברה הישראלית קרנאר אינה אלא תופעה נוספת, המעידה על רוחות חמימות הנושבות לאחרונה מ-מוסקבה? בחודש האחרון היו כמה סימנים שעודדו את סקירי משרד-החוץ להניח, כי אכן יש

יושלם בקרוב. בעוד חודש יוכלו הישראלים ליהנות משירותיו, על חשבון הדוד סם, כי מובן. מופעים אמנותיים מברית-המועצות ומ-ארצות הגוש המזרחי אינם דבר חדש בישראל. אך כשנודע השבוע על רכישת קול-נוע תתמיד, על-ידי חברת קרנאר, למטרת הקרנה נוסטופ של סרטים סובייטיים, קשה היה לראות בכך עיסקה מסחרית שיגרתית. "הסובייטים החליטו להקדים את האמרי-קאים", התלוצץ אמרן תל-אביבי. "הפרמ-ייה התגיגית במתמיד, בחסותו של הי-

במדיוה

קשרי חוץ

מרוסיה באהבה

קרב תרבות נטוש בין ארצות-הברית וברית-המועצות על נפש האזרח הישראלי. מרכז ההסברה האמריקאי, ההולך ונבנה ליד שגרירות ארצות-הברית בתל-אביב,